

עוזר מעם השם עוזה שמיים ואארץ

ספר תורת הזהר המתקראם בלבazon הקדש

המנתק

מהתנא האלקי רבנו שמואון בר יוחאי זי"א

זהר חדש פרשת בשלח

תרגום קל ונוחמד למן יריז חלומיד בו

ויצא לאור על ידי "מפעול הזהר העוזלמי"

בעה"ק בית שימוש תובב"א

אלול תש"ע לפ"ק

הוצאת:

شع"י "חברה מזכי הרבנים העולמי"

מפעל עולמי להוצאה הדת

מיסודה של הגה"ץ רבינו שלום יהודה גראס
כ"ק מrown אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI

CIO CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצווה גדולה לזכות את הרבנים

ולפרנסם ספרי הזוהר היומי

בבתי הכנסת, בבתי מדרשות, בשטחים,
לכל החברים ויזידים, ולכל אחד ואחד מישראל,
לקרוב הגואלה שלימה בב"א
וכל המזוכה את הרבנים זוכה לבנים צדים

לעליו נשות

מרת הינדרע לאה, מנחם מוניש וחנה בר"ב יצחק אהרון
הרבר צבי יצחק, נתן מאיר, מלכה דבורה בר"ב גבריאל הכהן

לקנות הספרים במחירים מסובסדים:

אצל חנות הספרים של ר' פנחס ראוון ה"ו

ברחוב השומר 74 בני ברק

או אצל "מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8

Ramat Beth Shemesh 99093, Israel

Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300

hazohar.com@gmail.com

פרק נ' בישלח

לֹא עַלְתָה שׂוּעָתָם לְפָנָיו. אָמֵר רַבִי יִצְחָק,
בְשֻׁעָׁזָה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא דִין בְּפֶמְלִיאָ שֶׁל
מַעַלָה, אָתוֹ הַדִין מָה גַּתְּהָ? אָמֵר רַבִי אַלְעָזָר,
הַעֲבִיר אָתוֹתָה בְאָתוֹתָו נְהָרָ דִינָור, וְהַעֲבִיר אָתוֹתָם
מַשְׁלָטוֹנָם, וּמִנָה שְׁלִיטִים אַחֲרִים שֶׁל הַעֲמִים. אָמֵר
לוֹ, וְתִרְיָ בְתּוֹב (תהלים קד) מִשְׁרָתָיו אֵשׁ לְהַטָּה? אָמֵר
לוֹ, יֵשׁ אֵשׁ קָשָׁה מִאֵשׁ, וַיֵּשׁ אֵשׁ שְׁמַכְבָּה אֵשׁ (שְׁהַזָּה
אֵשׁ).

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל יְהוָשָׁע בְּחַר לְנוּ אֲנָשִׁים וְצִא
הַלְּחָם וְגַוְ' (שמות י). מָה תְּטַעַם יְהוָשָׁע עַרְבָּה
קָרְבָּ וְלֹא מְשָׁאֵר הָעָם? אֶלָא מְשׁוּום שְׁעַמְלִיק בָּא
עַלְיָהָם עַל אָתוֹתָו הַחֲטָא שֶׁל שְׁבָת שֶׁלֹּא שְׁמָרוּ
אָתוֹ, בָמוֹ שְׁהָעִירָיו חַבְמִינוּ וּבְרוֹגָןָם לְבָרְכָה,
אֶלְמָלִי שְׁמָרוּ יִשְׂרָאֵל שְׁבָת רָאשׁוֹנָה, לֹא שׂוֹלְטָה
בָהָם אָפָה וְלֹשֹׁן. מָה בְתּוֹב? (שם ט) וַיְהִי בַיּוֹם
הַשְׁבִּיעִי יָצָאוּ מִן הָעָם לְלִקְתָּה וְלֹא מִצָּאוּ, וּבְתּוֹב
וַיָּבֹא עַמְלִיק.

וְבָא רִאָה אֶת סֹוד הַדָּבָר, בְּשִׁצְׂחוֹ אֲוֹתָם הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בִּמְרֵה עַל שְׁבָת, מִשּׁוּם שֶׁבָּאָה מִרְתַּת הַדִּין לְקַטְּרֵג עַל אֹתוֹ הַחַטָּאת שֶׁל הַצָּדִיק שֶׁמְבָרוֹ אֹתוֹ, שֶׁהוּא בְּנֶגֶד יוֹם הַשְּׁבָת, וְהָם הַזָּכִיאוּ אֹתוֹ לְחַל, אָמַר הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא: תְּרִי יִשׁ לְהָם רִפּוֹאָה לְאֹתוֹ הַחַטָּאת, אִם הָם שׂוֹמְרִים אֶת יוֹם הַשְּׁבָת, שֶׁהוּא בְּנֶגֶד צָדִיק חַי הַעוֹלָם. וְהִנֵּן מַה שְׁבָתּוֹב (שם טו) וַיַּרְחֵה ה' עַז, עַז חַיִים, שִׁיעַשׁ מָרוֹ אֶת יוֹם הַשְּׁבָת, וְהָם חָלְלוּ אֹתוֹ, אֹז וַיָּבָא עַמְלִיק.

בְּאוֹתָה שְׁעָה אָמַר לוֹ מֹשֶׁה לִיהוּשָׁעַ, צָא וְעַרְך קָרְבָּעַם עַמְלִיק, שְׁתַּרְיֵי לְךָ רָאוּי, מִשּׁוּם שְׁאַתָּה בֵּن בְּנוֹ שֶׁל אֹתוֹ צָדִיק, וְהָוָא בְּאֹתוֹ הַחַטָּאת בָּא עַלְינָנוּ. וְאִם לֹא גַּמְצָא מִקְטָרֵג לוֹ לְעַמְלִיק מְחַלְקֵו וּבְנוֹ שֶׁל אֹתוֹ הַצָּדִיק, אֵין מַי שִׁיבּוֹל לוֹ, וְאוֹעֵשָׂה יְהוּשָׁעַ בָּמוֹ שָׁאָמַר מֹשֶׁה.

וְבָא רִאָה שְׁבָגֵלֶל אֹתוֹ הַחַטָּאת בָּא עַלְיהָם, שְׁפִגְעָשׂ אֶת אֹתָם שְׁהִיוּ מְאַחֲרוּי הַעֲנָנוּ, וְלַקְחֵ מִהָּם אֶת אֹתַהַ בְּרִית קָדְשָׁךְ וּזְרַק אֹתוֹ בְּלֵפִי מַעַלָּה,

ואם הם לא היו חוטאים בו, לא היה לו סיווע מלמעלה לעשות בּה, אלא כדי להראות להם שיכירו את חטאיהם, שחתאו באותו האזכיר שומר את הברית הו', ובעת חללו השבת שהיא בגנו, שהיא באה להגנו עליהם מפני מדת הדין.

בא וראה מה בתרוב, (בדרכו לו) וימשו ממרה ויבאו אילמה ושם שתים עשרה עינות מים וגו'. מהו אילמה? אלא ששבו לעבודת הקדוש ברוך הוא ולקיבלו דברו בלב שלהם, משום כך אלוי מ"ה.

וთרי פרשזה שאותו המקום היה משבח במים מבל הנקומות של העולם, שתרי תורה שבסכתב שם היא, ושם שניים עשר מעינות ושבעים דקלים, והבל בסוד האמונה, שתרי כל שבעים הפגנחרין גזנים ממש ומתרכבים מאותם מים העליזנים המבושים.

אשורי מי שזוכה למים הללו להתרברך מהם, ויישראל הקדושים שרים שם, ומחברים את אותם המים העליזנים עם אותם שניים עשר

מְעִינֹת תְּחִתּוֹנִים. ואם הם קָלְקָלוּ בֶּרֶאשׁוֹנָה וְחַטָּאוּ לְצִדִּיק הַהֵּוָא, תַּרְיִ הַדְּבִיקָהוּ בָּמְקוֹמוֹ, וְהַעֲזָלָם נָזֹן עַל יָדוֹ, יַשְׁבָּעִים תִּמְרִים נָזֹנים מֵאַתָּה הַתְּמִרָה, (שיר ז) זוֹאת קוֹמַתָּה דְמַתָּה לְתִמָּר. ואוֹתָם שְׁנִים עַשֶּׂר מְעִינֹת, בְּגַד שְׁנִים עַשֶּׂר שְׁבָטִים, סּוֹבְבִים אֶת אַתָּה מֶקְומָךְ.

וְהִי יִשְׂרָאֵל עוֹסְקִים בְּלֹמֶד תֹּרַה שְׁלָמָדוּ מִמְּרָה, וְהַתְּחִבֵר עַמָם הַבְּרִית הַקָּדוֹש הַהֵּוָא, וְנִפְרֵד גָּחֵש עַקְלָתוֹן מֵאַתָּה בְּאָרֶן מִים, שְׁתִיה מִמְּרָד אַתָּם הַמִּים. וְמַי הִיה גּוֹרָם? חַטָּאיכֶם עַד עַתָּה.

אָבָל בָּעָת, כִּיּוֹ שְׁחוֹרוּ בְּתִשְׁוֹבָה לְרַבּוֹנָם, וְהַקָּדוֹש בָּרוּךְ הוּא לִמְד אַתָּם דָּרְכֵי אַתָּה עַז הַתִּיעַם, זהו שְׁבָתּוֹב (שמות ז) וַיֹּוֹרְהוּ ה' עַז - זוֹ תֹּרַה שְׁבָכָתָב. וַיַּשְׁלַח אֶל הַמִּים - זוֹ תֹּרַה שְׁבָעַל פָּה. וְמַה זה וַיַּשְׁלַח? אֶלָּא יְשַׁש לְךָ. יְשַׁש זה הַעֲזָלָם הַבָּא. זהו שְׁבָתּוֹב (משל ח) לְהַגְהִיל אֲהָבֵי יְשַׁש. לְךָ זוֹ הָאָם הַעֲלִיוֹנָה, חַמְשִׁים שָׁעָרִים שְׁגַדְבָּק בָּו. אוֹ

**בְּשָׁמוֹ הַמִּים, וַיֵּרֶד הַטָּל הָעָלִיוֹן מִהָּעַתִּיק הַקָּדוֹשׁ,
וְהַתִּמְלָא שְׂדָה הַתִּפְוֹחִים.**

מי גָּרָם בֶּל זֶה? אֱלֹהִי מֶה, תְּשׁוּבָת יִשְׂרָאֵל
לְרַבּוֹנָם, וְאֹז הִתְהַלֵּךְ לָהֶם רִשׁוֹת לְחִנּוֹת עַל
הַמִּים הַלְּלוֹג. זֶהוּ שְׁפָטָתָב (שמות טו) וַיִּחַנֵּנוּ שְׁם עַל
הַמִּים. מַהוּ וַיִּחַנֵּנוּ שְׁם? אֲלֹא סִם הַמִּים שֹׁׁרֶה
בָּאוֹתָם הַמִּים, מִשְׁזִים בָּקָד וַיִּחַנֵּנוּ שְׁם עַל הַמִּים. (ד"ה לה)

(א"ע

מדרש הבעל

וּמְטָה אֲשֶׁר הַבִּית בּוֹ אֶת הַיָּאָר קָה בַּיָּד וְחַלְבָּת
(שמות י). לְמִדְנָה, אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, חֲקוֹק הַיָּה
הַמְּטָה מִשְׁנֵי אַדְدִים בְּיַם הַקָּדוֹשׁ. צַד אַחֲד שֶׁל
רְחַמִּים וְדַין בָּאוֹתִיות חֲקוֹקָות, וְצַד אַחֲד דַין עַם
דַין, נְחַשׁ עַלְיִ צוֹר.

פָּא וְרָאָה, כְּתוּב (שם יד) וְאַתָּה תָּרַם אֶת מְטָה וְגַטָּה
אֶת יָדֶךָ עַל הַיָּם. מַה זֶה וְגַטָּה? בְּלוֹמָר, וְגַטָּה
בְּצַד אַחֲד שְׁחַקּוֹק בְּרְחַמִּים וְדַין. וּכְתוּב וַיִּתְמַשֵּׁה

אַת יָדֹ, וְלֹא בְתֻוב וַיִּשְׁלַח אֶת יָדֹ, בְּלוֹמֵר שְׁגַטָּה
מִצֶּד אֶחָד.

וְאִם תֹּאמֶר שְׁתִּיה חִקּוֹק מִקְדָּם לְבִן נְחַשׁ עַלִּי
צָור? אֲלֹא בְּסֶגֶת נְחַקָּק, שְׁבַתּוֹב (שם ד)
וַיִּשְׁלַיְכָהוּ אֶרְצָה וַיְהִי לְנְחַשׁ. בָּאוֹתָה הַשְׁעָה נְחַקָּק
עַלִּי צָור.

וּבָא רֵאת, אָמַר רַبִּי יְהוֹדָה, רָצָה תְּקִדּוֹשׁ בְּרוּךְ
הִוָּא שְׁשָׁמָרְתָּיו שְׁחִיוּ חִקּוֹקים בְּמִطָּה, יַעֲשֵׂו
אֹתוֹת. וְלֹמְדָנוּ, שְׁנֵי אֹתוֹת נְעַשּׂוּ בָּם בָּאוֹתוֹ
הַצֶּד שְׁגַטָּה מִשָּׁה בְּרַחֲמִים וְדַין. קָרְעָ אֶת הַיּוֹם
לִיְשָׁרָאֵל בְּשִׁנִּים עַשְׁר שְׁבִילִים, וְהַשִּׁיבָה בְּדַין עַל
הַמִּצְרִים, וְהַטְבִּיעָם בְּתַהוֹם. זֶהוּ שְׁבַתּוֹב (שם טו)
וַיַּשְׁבַּח ה' עַלְיָהָם אֶת מֵי הַיּוֹם.

בָּאוֹתָה הַשְׁעָה רָצָה לְהוֹצִיא מִים. אָמַר לוֹ
תְּקִדּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: מִשָּׁה, נְטָה בְּמִטָּה
מִצֶּד אֶחָר, שְׁנֵי אֹתוֹת נְעַשּׂוּ בּוֹ בָּמוֹ שְׁגַעֲשֵׂו
מִהַּצֶּד הַאַחֲרָה. אֵת אֶחָד בָּאָז, וְאֵת אֶחָד בְּמִרְיבָּה.

אָבֵל בְּעַת, (שם יז) **וְהִכִּית בְּצֹור.** מהו צור? **בְּצֹור** הזה **שְׁהִנְחֵשׁ עֹזֶלה בָּו.**

לְפָעָם אַחֲרָת אָמֵר רَبִّי אַלְעֹזֶר, מהו **שְׁבָתוֹב** (במדבר כ) קח את המטה ותקהל את העדה אתה ואחרן אחיך ודברתם, מהו ודברתם? אמר רבי **אַלְעֹזֶר,** צוהו אותו עלי נחש. **שְׁהִרְיֵי נָעֵשָׂה בְּצֹור,** בעת גרייך **שְׁיִיעַשֵּׂה בְּגַנְחֵשׁ,** להשלים את שמוטיו **שְׁלַחְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּאוֹתִיות הַלְלוּ.**

מִמְשָׁמָע שְׁבָתוֹב וְדִבְרָתָם אֶל הַסְּלָע, ובתוֹב (שם כא) **וַיַּדְבֵּר הָעָם בְּאֱלֹהִים וּבְמָשָׁה.** מה בתוב אחורי? (שם) **וַיַּשְׁלַח ה'** בעם את הנחשים **הַשְּׁרָפִים.** מה נחש כחו בפיו, אף באז בפה.

ומשה לא עשה בה, אלא הבה, ולא השלים את המשם, אלא חור בראשונה בשם הצור ועזוב את הנחש. זהו **שְׁבָתוֹב** ויה, ולא בתוב ויידבר, במו **שְׁגָצְטוֹה** ודברתם. **שְׁשַׁגְנִינֶג**, צור - **לְעַשּׂות,** והנחש - לדבר. ובתוֹב (שם) ויה **אֶת הַסְּלָע** **בְּמַטְהוֹ פְּעָמִים.** אחד של שעבר, ואחד של בערת.

לֹמְדָנוּ, אָמַר רַبִּי אֶלְעֹזֶר, בָּאוֹתָה הַשְׁעָה גַּשְׁאָר הַשָּׁם. בְּלוֹמֵר, שֶׁלֹּא גַּשְׁלָם בָּאוֹתָה הַאֲוֹת, שְׁעֻזְבָּמְשָׁה הַפְּחַשׁ, וְלֹא גַּשְׁלָם כָּל הַשָּׁם.

שְׁתַרְיוּ בְּצֵד אֶחָד גַּשְׁלָם בְּיַם, מִצְדָּר אַחֲר הַתְּחִילָה בְּצֹור, וְלֹא גַּשְׁלָם בְּנֶחֶשׁ. אָמַר לוֹ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא: עֲשֵׂית שִׁירְתְּחִילָה שְׁמִי, וְלֹא גַּשְׁלָם לְעַשׂוֹת אַוְתּוֹת? אָف אַתָּה הַתְּחִילָה וְלֹא תְּשִׁלָּם, לְכָנּוּ לֹא תָּבִיאוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. הַתְּחִילָה לְהֽוֹצִיאָם - לֹא תְּשִׁלָּם לְהַבְנִים לְאָרֶץ, לְכָנּוּ לֹא תָּבִיאוּ.

אָמַר רַבִּי אֶלְעֹזֶר, יְדֻעַ לֵב מֹשֶׁה בְּרָאשׁוֹנָה שְׁפָחָד בְּשְׁרָאָה הַפְּחַשׁ, שְׁבָתוֹב (שמות ד) וְינָם מֹשֶׁה מִפְנֵיו. חַלְבָּךְ רָאָה, וְלֹא יְדֻעַ.

אָמַר רַבִּי אֶלְעֹזֶר, בְּתוֹב (גמרא כא) וַיַּעֲשֵׂה מֹשֶׁה גַּחַשׁ גַּחֲשָׁת וַיִּשְׁמַחוּ עַל הַגָּם. עַל גָּם לֹא בְּתוֹב, אֶלָּא עַל הַגָּם. רָצָה לְהַתְקִין וְלַהֲשִׁלָּם מַה שְׁתִּסְפֵּר. אָמַר לוֹ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא: מֹשֶׁה, בְּתוֹב (שם כו) לְהַקְדִּישָׂנִי בְּמַיִם. בְּמַיִם וְלֹא בְּדָבָר אַחֲר. בְּשָׁם שְׁהַתְּחִילָה בְּמַיִם, אָנָי רֹצֶחֶת שְׁיִשְׁתַּלֵּם שְׁמִי הַגָּם

במִים. אמר רבי אלעזר, במקום שחייה חסר לא השלים, אבלongan עשה הגם.

אמיר רבי יהושע, בתוב (שם כא) עשה לך שרת. עשה לך - לתועלתך. עשה לך - תקים ממה שחרת. עם כל זה לא תכו אלא ראייה, שחייו רוזאים בଘש וחיים, אבל השם לא נתקדש במים, ונשאר חסר מהשא.

ותקנת בראייה, (שם כז) עליה אל הר העברים הזה וראייה וגוי, וראייה אתה ונאפסת אל עמייה, (דברים לד) קראייתך בעיניך ושמה לא תעבר. בא וראייה, שענשו היה שאפלוי ראייה לא תכו בראוי. כיון שעשה לו ראייה, בזה השלים לו ראייה, אבל לא השלים שמו במים כמו כל שאר השם.

אמיר רבי יצחק, בשעה שאמר הקדוש ברוך הוא לבן לא תביא, אמר משה: הנחש הזה היה לתקלה של עולם. אמר לו הקדוש ברוך הוא: לא כה, דין הוא לרשעים, וחיים לבני אמת, שבתוב

(נזכר נא) וְרָאָה אֶתְךָ וְחִי. בַּאוֹתָה שָׁעָה יְדֻעַ מֵשָׁה
אֶת דָּרְכֵיכָו, וְהַצְדִּיק עֲלֵיכָו אֶת הַדִּין.

פֶתַח וְאָמֵר, (דברים לב) הַצְור תְמִימִם פְּעָלוֹ, וְהוּא הַצְור
שֶׁאָמַרנוּ. אֶל אֱמֹנוֹנָה וְאֵין עֹול, שְׁבַתּוֹב
וְרָאָה אֶתְךָ וְחִי, וְכַתּוֹב (תהלים יח) הַאֵל תְמִימִם דָּרְכָו.

אָמֵר רַبִּי חִיאָה, וְתַרְיִ שְׁנִינוֹ, אֶל - גִּזְוָת הַרְחָמִים,
בָּמוֹ שְׁנָאָמֵר (נזכר נג) אֶל מַזְכִּיאָם מִמְצָרִים,
(שמות לד) אֶל רְחוּם וְחַפּוֹן? אָמֵר לוֹ, לֹא בָּהּ, שְׁנִינוֹ
שְׁשֹׁלְטִים הַרְחָמִים עַל הַדִּין. אֶל לְבָהּ יִבְלַת הוּא,
וְהַרְשּׁוֹת הִיא שְׁלֹו. מַה זֶה יִבְלַת? שְׁלַטּוֹן, בְּלוֹמֶר,
שְׁלַטּוֹן שְׁלֹ אֶל, הַתְּגִבָּרָה הַגִּזְוָה שְׁלֹו, בָּמוֹ שְׁנָאָמֵר
(בראשית לא) יִשְׁלַׂאְלִי יְדִי, (הרשות שְׁלֹו) הַיְבָלָת שְׁלֹ הַעַזְנִין
הַרְעָ. אָמֵר לוֹ, וְתַרְיִ בַתּוֹב (דברים י) הַאֵל הַגָּדוֹל
הַגְּבוּר. אֶל גָּדוֹל מְנַצְּחָה, אֶל לְבָהּ מְנַצְּחָה.

וְכַתּוֹב (שם לט) הַצְור תְמִימִם פְּעָלוֹ כִּי בָּל דָּרְכֵיכָו
מֵשֶׁפֶט - הַגָּה צוֹר. אֶל אֱמֹנוֹנָה וְאֵין עֹול
וְגוּ' - הַגָּה נְחַשׁ עַלְיִ צוֹר. נְחֹזֶר לְדִבְרִים הַרְאשׁוֹנִים,
וְכַתּוֹב (איוב ח) הַאֵל יְעֹזֶת מֵשֶׁפֶט?! מְשֻׁזֶּם שְׁדָרֶךָ

הנְּחַשׁ לְהַסִּיט דֶּרֶכְךָ, לְכֵן בְּתוֹב וְאֵין עֹלֶל. הָאָל יָצִוָּת מְשֻׁפְט, חַם וְשָׁלוֹם? אָמֵר רַبִּי אֶלְעֹזֶר, חִינּו שְׁבָתּוֹב (תהלים פה) אֲשֶׁר מַעַת מָה יְדַבֵּר הָאָל הָאָל.

וַיַּשְׁלַח יְדֹו וַיַּחַזֵּק בּוֹ וַיְהִי לְמַטָּה בְּכֶפֶן (שמות ד), בְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר מַטָּה בְּלֶפֶי חֶסֶד. אָמֵר רַבִּי יוֹסֵי, נָשִׁי מַטָּות הָיו - אַחֲרֵי שֶׁל מַטָּה, וְאַחֲרֵי שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, מִמְשָׁמָע שְׁבָתּוֹב (שם י) וְמַטָּה הָאֱלֹהִים.

שְׁנַנְנוּ, בְּשַׁעַת שְׁהִיה נוֹטֵל מַטָּה הַמַּטָּה, הָיָה בְּאָלוֹ הָיָה בָּרְשׂוֹתָו וּבִיכְלָתוֹ. וְהוּ שְׁבָתּוֹב (שמות ד) וַיַּקְחֵ מַשָּׁה אֶת מַטָּה הָאֱלֹהִים בְּיָדוֹ. וְדֹאי שְׁבִידֹו לְקַח, אֲלֹא מַהוּ בְּיָדוֹ? בָּרְשׂוֹתָו, בְּאָלוֹ הָוּ שְׁלֹו.

וְאָמֵר רַבִּי יוֹסֵי, בָּרְשׂוֹתָו שֶׁל מַשָּׁה הָיָה עד שְׁהַוּקָם הַמְּשֻׁבָּן. כִּיּוֹן שְׁהַוּקָם הַמְּשֻׁבָּן, הַחַוִּיר הַמַּטָּה לְפָנֵי הַעֲדּוֹת, וּמִשְׁם הָיָה נוֹטֵל, לְעַשּׂוֹת בּוֹ נְפִים. וְהוּ שְׁבָתּוֹב (גמרא ב) וַיַּקְחֵ מַשָּׁה

את המטה מלפני ה'. כיון שלקחו, תרי הוא בראשו, ובשלו היה.

אמיר רבי יהושע, אותו המטה של סנפירינז היה, וממשחת ימי בראשית נברא, כמו ששנינו - מהמכתב והמטה. רבי יהודה אומר, של עז היה.

מי (דף לה ע"ב) שאמיר של סנפירינז היה - שבות (יחוקאל א) כמראה אבן ספר דמות בפסא, ובtów מטה האללים. מי שאמיר עז היה - שבות (שמות ט"ז) ויזרתו ה' עז ויישליך אל המים וגו'.

שם שם לו חוק ומשפט ושם נפהו. אמר הקדוש ברוך הוא: מבן וללה אתה, תרי חוק ומשפט לעשות נפים. חוק ומשפט - שבות (משל ז') נחש עלי צור. ושם נפהו - משום שבות וימתקו הרים. דבר אחר, אמר הקדוש ברוך הוא: מבן וללה אתה חוק ומשפט, שלא יהא נקדש אלא במים שגמתקו.

אָמַר רַבִּי יְהוֹדָה, בְּטוֹב בֵּין מִרְאִים הֵם, מִבְּאוֹן שֶׁגִּינָּנוּ, יִשְׁמַשׁ מִים עֲבוֹרִים, וַיִּשְׁמַשׁ מִים אַלְוִילִים, וַיִּשְׁמַשׁ מִים מִתְזִקִים, וַיִּשְׁמַשׁ מִים מִרְאִים. וַיַּצְעַק אֶל ה', לְמֹה צְעַק? מִבְּאוֹן שְׁהִיה בְּצֻעָר בְּאַוְתָה שְׁעָה. אָמַר לוֹ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא: מֹשֶׁה, הַנְּחַשׁ שְׁגַהְפֵךְ בְּסֶגֶת, עֲבָשָׂיו צָרֵיךְ לְחַקֵּק אֹתוֹ בָּצֹור, וְשָׁגִינָּהּ עַמְדוּ עַל הַמִּים הַמִּרְאִים. וּבְאַוְתָה שְׁעָה גַּחֲקָה צִור בְּגַחֲשׁ שְׁהִיה בּוֹ קָדָם. זֶה שְׁבַתּוֹב שֶׁם שֶׁם לוֹ חַק וּמְשֻׁפְטָה.

כַּאֲשֶׁר בָּא רַבִּי אָבָא, שָׁאַלוּ לִפְנֵיו. אָמַר לָהֶם, טוֹב אוֹמֵר רַבִּי יְהוֹדָה, וְכֵד הוּא. וְאַנְיִ נְצַרֵךְ לְגַלְוֹת סֹוד הַדָּבָר, תָּרִי רְאִיתִי שְׁרַבִּי יְהוֹדָה גָּלָה אֹתוֹ.

אֲלָא, אָמַר הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְמֹשֶׁה: מֹשֶׁה, בְּעֵת בְּמִצְרִים הָיָה הַמְּטָה שֶׁל אַהֲרֹן לְדַחֲזָת הַקְּשָׁה הַשׂוֹלֵט עַל יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרִים, אָבֵל בְּשִׁיעֵזָא מִמִּצְרִים, כַּמָּה מִקְטָרְגִּים מִזְמְנִים עַל יִשְׂרָאֵל

לְדֹחֶזֶתֶם בָּיִם, בַּמָּה מֵימָם מִרִים גַּזְדָּמָנוּ אֲצָלָם. בַּמָּה
מֵימָם רְעִים יַקְטְּרָנוּ בָּהֶם.

בָּאוּ לִים - בָּא רַחֲבָ שְׁרוֹ נִשְׁלָ מִצְרָים וְנִשְׁלָ יִם. אָמָר
הָקָדוֹשׁ- בָּרוּךְ- הוּא: מִשְׁהָ, (שמות יד) הִרְמָ אֶת
מִטְהָ וְגִטָּה אֶת יִדְךָ. כִּיּוֹן שֶׁאָמָר הִרְמָ אֶת מִטְהָ,
מַהְוּ וְגִטָּה אֶת יִדְךָ? אֲלֹא הִרְמָ אֶת מִטְהָ נִגְדָּ שְׁרוֹ
נִשְׁלָ יִם. **בָּאוּ לִמְרָה** - בַּמָּה מֵימָם מִרִים גַּזְדָּמָנוּ
אֲצָלָם, וְגַצְטָעָר מִשְׁהָ וְצָעָק. זֶה שְׁבָתוֹב וַיַּצְעָק אֶל
ה'.

אָמָר לוֹ הָקָדוֹשׁ- בָּרוּךְ- הוּא: מִשְׁהָ, תְּרִי לְךָ עָצָה
בְּזָה, הַשְׁלֵךְ הַמִּטְהָ אֲצָלָם, וַיַּחַקְקֵ נִחְשׁ עַלְיָ
צָור שְׂנִיהם בִּיחָד, וַיַּגְּזָלוּ. זֶה שְׁבָתוֹב וַיַּזְרָהוּ ה'
עָזִז, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמָר (קהלת יא) מִקּוּם שִׁיפּוֹל הָעָז, שַׁהוּא
עָצָה. וַיְשַׁלֵּךְ אֶל הַמִּים. וַכְתּוֹב שְׁם שְׁם לוֹ חַק
וּמִשְׁפָט, נִחְשׁ עַלְיָ צָור. וְשֵׁם גַּסְפוֹ - עַטְרָהוּ בְּגַפִּים.
אָמָר הָקָדוֹשׁ- בָּרוּךְ- הוּא: מִפְּאָז וְלִחְלָאָה, תְּרִי לְךָ
שְׁיַעַמֵּד אֲצָל הַמִּים, תְּרִי לְךָ שְׁיַתְּקַדֵּשׁ שְׁמֵי בְּמִים.

כַּשְׁבָּאֹ לְאָלִים, בָּאוּ הַמִּים לְקַטְרָג עַלֵּהֶם. אמר הַקָּדוֹש בָּרוּךְ הוּא: מֹשֶׁה, בָּמְקוּם הַזֹּה אִין צְרִיךְ מִטָּה, חֲרִי יַעֲקֹב, שֶׁהוּא הָאִילָן בָּשְׁבָעִים נִפְשָׁר, וְהוּא שְׁבָעִים תְּמִרִים. וְשְׁתִים עַשְׂרָה עִינּוֹת מִים - שְׁנִים עַשְׂרָה שְׁבָטִים בָּשְׁבָעִים עַמּוֹדִים, וְשְׁנִים עַשְׂרָה שְׁבָטִים, וְכֹותָם יִגּוֹן עַלְיכֶם בָּמְקוּם הַזֹּה שְׁגִנְקָרָא אִילָן, וְהוּא אָלִים, בָּמוֹ שְׁגִנְאָמֵר (ישעה א) בַּיּוֹשֵׁן מְאִילִים אָשָׁר חַמְדָתֶם.

מִיד - וַיְחִנוּ שֵׁם עַל הַמִּים, מִשְׁמָע שְׁבָתוֹב עַל הַמִּים, וּמִשְׁמָע שְׁבָתוֹב שֵׁם שֵׁם לוֹ, וְלֹא בָּמְקוּם אחר. וְשֵׁם שְׁלֹטוֹ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל הַמִּים, וְלֹא הָצִרְךְ הַמִּטָּה. מִבָּאוֹן וְלֹהֲלָא הָנִצְרָךְ הַמִּטָּה בָּגָנְחָש עַלְיָ צוֹר אֲצָל הַמִּים.

בָּאוּ לְחוֹרֵב - בָּאוּ הַמִּים לְקַטְרָג. אמר לו הַקָּדוֹש בָּרוּךְ הוּא: וְהַבִּית בְּצֹור, הַמִּטָּה אֲצְטְרִיךְ הָכָא, וְהַבִּית לְאָלוֹ בְּאֹתוֹ צוֹר, וְלֹא בָּגָנְחָש. אמר מֹשֶׁה, יוֹתֵר צְרִיךְ בָּאוֹן, אָנָי רֹאָה מִים שְׁרָצָו

לְשִׁטָּה. לְמַה? הֲנִי עָמֵד לְפָנֶיךָ נַשְׁמָם עַל הַצּוֹר
[בְּחִרְבָּ] וְהַכִּית בְּצֹור.

אָמַר לוֹ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְמַשָּׁה: עֲדֵין בְּמַרְיבָּה
עֲתִידִים הַמִּים לְקָטָרָג יוֹתָר, שְׁהָם מִים
עֲבוֹרִים רְעִים וַיּוֹדָנוּם, וַיּוֹדָנוּ בָּהֶם בְּיִשְׂרָאֵל בָּגָלִי
לְעִינֵיכֶם, וּבָאוֹתָה שְׁעָה נִצְרָד חַמְפָתָה, וַתְּתִיר
עֲלֵיכֶם חַגָּשׁ בָּגָלִי לְעִינֵיכֶם, וַיַּתְקִדְשׁ שְׁמֵי. זֶה
שְׁבָתוֹב (נִמְדָר כו) לְהַקְדִּישָׁנִי בְּמִים לְעִינֵיכֶם. מַהוּ
לְעִינֵיכֶם? בָּגָלִי. בְּדָבָר שְׁגַזְדָּנוּ בָּהֶם בָּגָלִי.

בָּא וְרִיאָה, כִּד רָאָה דָּוִד, שְׁבָתוֹב (תְּהִלִּים קְבָד) לוֹלִי
ה' שְׁחִיה לְנוּ בְּקוּם עַלְינוּ אָדָם - זֶה פְּרֻעָה.
אָוי עָבֵר עַל נִפְשָׁנוּ הַמִּים הַיּוֹדָנוּם - בָּמוֹ שָׁאָמְרָנוּ.
וּבְתוֹב (שם) נִפְשָׁנוּ בְּצַפּוֹר גְּמַלְתָה מִפְחָ יְזָקִים
וְגו'.

אָמַר רַבִּי אָבָא, מָה רָאָה מַשָּׁה בָּאוֹתָה שְׁעָה שְׁלָא
עָשָׂה בָּגָחָשׁ? אֶלָּא יִשְׂרָאֵל הִי דַּוְחָקִים
לְמַשָּׁה תְּגַה לְנוּ מִים. גְּתִיעָז מַשָּׁה וֹאמְרָה: הַקָּדוֹשׁ
בָּרוּךְ הוּא אָמַר לֵי לְעָמֵד בָּגָחָשׁ, וְאַנְיַ רְזָאָה שְׁאַיִן

גָּוֹרָה לְגַחֵשׁ בִּמְיִם, נֶצֶן יְכֻלָּתוֹ אֶלָּא בְּעַפְרָה,
 שְׁבָתּוֹב (בראשית כ) וְעַפְרָה תְּאַכֵּל כֹּל יְמֵי חַיָּה. מִשְׁמָעָ
 שְׁעַפְרָה יְאַכֵּל וַיַּשְׁמִיד כֹּל יְמֵינוֹ, אַכֵּל בִּמְיִם לֹא.
 וַיַּשְׂרָאֵל דְּזָהָקִים אֶזְתִּי, וַיַּאֲפֵל עַל גַּב שִׁיעָשָׁה גַּם, לֹא
 יַעֲשֵׂה בָּמְקוֹם ذָהָקִים, אֶלָּא בְּשָׁנָחָקָק, נְחַקֵּק בְּעַפְרָה וְלֹא
 בִּמְיִם, שְׁבָתּוֹב (שמוות ד) וַיַּשְׁלַבְכּוּ אֶרְצָה וַיַּהַי לְגַחֵשׁ.
 וַיַּזְרַע נְחַקָּק בְּזָהָה, בִּמְיִם, בְּמֹרֶת, וּבְבָרָע עֲשָׂה גַּם.
 טוֹב שְׁאָעָשָׂה בְּזָהָה, שְׁגַעַשָּׂה גַּם אֶחָר. מִיד - וַיַּדַּע אֲתָּה
 הַסְּלָע בְּמַטְהָוּ פְּעָמִים. אָמַר לוֹ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא:
 מִשְׁתָּחַת, יָعַן לֹא הָאִמְנַתָּם בַּי לְהַקְדִּישָׂנוּ, שְׁחַשְׁבָּתָם
 שְׁלָא יִכְלֶל הַנְּחַשׁ בִּמְיִם, לְבִן לֹא תְּבִיאוּ. (ימטָה אֲשֶׁר
 הַבַּיִת בּוֹ אֲתָה הַיָּאֹר בּוֹ, מֵה הַפְּטָעָם? מִשּׁוּם שְׁמַחְקָק בְּגַפְיִם הָיָה, וְהַשְּׁמָם הַקָּדוֹשׁ
 הַאֲלִיוֹן רְשָׁוּם בּוֹ).